

12) To-do lijstjes

Mijn leven hangt tijdelijk aan elkaar van draaiboeken en to-do lijstjes. Koelbloedig probeer ik de laatste dagen voor mijn boekpresentatie door te komen met behulp van àl die lijstjes. Gelukkig sta ik er niet alleen voor:

Mijn lief sleutelt aan mijn website(www.krant-ma.nl) zodat het ook goed leesbaar is wanneer je deze opent op de telefoon.

Schoonzus knutselt en regelt zoals we vroeger deden.

Samenwerkend bij een basisschool en wij alleen nog elkaars collega's waren!

Jongste dochter beschildert keileuke weg-wijs-borden die ons naar de locatie gaan wijzen en middelste dochter ontwerpt een super prachtige flyer!

We vormen een geweldig en enthousiast team deze dagen waar ik warm van word.

ZATERDAG

Nog vier dagen te gaan vóór de presentatie:

'Ik moet nog dit en wil nog dat' ... maar tot mijn eigen verbazing wandel ik met mijn lief aan het strand en geniet van 't aanzicht van vijfhonderd Friese paarden die een strandrit rijden richting Huisduinen. EEN OVERWELDIGEND GEZICHT!
De stevige noord westen wind

blaast alle drukte van lijstjes en 'doe- dingen' voor deze hele dag naar de achtergrond.

's- Avonds zijn we er rozig van! (Zzzzzzzzz ... Morgen weer lekker KNALLEN!) Vóór 't slapen gaan app ik nog snel naar oudste dochter of ze tijd heeft om morgen als publiek te fungeren terwijl ik mijn speech voordraag.

ZONDAG:

Nog drie dagen te gaan:

Pling!

'Vanmiddag MAAK ik tijd voor je mam', lees ik op m'n telefoon. 'Er moet wel HUMOR in zitten hoor', waarschuwt ze mij.

Ik ren naar boven. Open mijn laptop en lees mijn speech aandachtig door... tja... zit er humor in?

In gedachten verzonken loop ik de moestuin in, snuif frisse lucht, vul een zak boerenkool en open ons Limosaboetje. Daarna sluit ik me op in mijn schrijvershol. Mijn speech roept om aandacht. Ik sleutel en schrap. Tussentijds beschrijf ik vijftig papieren tasjes, oefen nóg maar eens mijn speech en snoei wat takken in de tuin ter ontspanning. Toch nóg maar eens mijn speech doornemen. Totdat oudste arriveert. We kletsen eerst even gezellig bij en dan gaan we 'live'

van start! Oudste gewapend met pen en papier want, laat zij mij luid en duidelijk weten: ‘Zo kan ik punten van kritiek noteren zonder dat ik je in de rede hoef te vallen’.

‘Juist!’, denk ik... ‘Kleine meisjes worden groot!’

Als ze mij na afloop ontroerd om de hals valt en knuffelt weet ik dat het oké is. Twee goed opgemerkte puntjes van kritiek schaven we samen bij.

KOM MAAR OP ! IK BEN ER (bijna) KLAAR VOOR!

Nog maar een paar to-do lijstjes te gaan...

Wordt vervolgd...

KrANT-ma